

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba YAZ SAYISI

— Bana gel!
— Bana gel!

Akbank
1976 hizmet ve
kolaylıklar dizisine
bir yenisini ekledi

akkart

Modern bankacılık anlayışında yepyeni bir aşama

Sürat-Kolaylık-İtibar

AKKART nedir?

Bankacılık uygulamalarında hesabınızın bulunduğu şube dışında, başka bir şubeden para çekmek istediğinizde, şubenizden hesap durumunuzu sormak gerekir.

Bankacılık dilinde biz buna "provizyon" diyoruz.

Akkart sahibi mudiler, Akbank'ın Türkiye'nin her tarafına yaygın 500'e yakın şubesinin herhangi birinden, diledikleri anda, hiç beklemeden ve provizyonsuz para çekebilirler.

**Dilediği anda, dilediği şubeden,
provizyonsuz ve
hiç beklemeden para çekebilmek...
Ne büyük kolaylık, ne büyük hizmet !**

AKKART

Akbank'a özgü çağdaş ödeme sistemi

AKBANK

güveninizin eseri

REPRO

Akbaba

BARİ PARDON DESİNLER

BAKIN şimdi... Saygıdeğer Millet Meclisi'nin saygıdeğer üyeleri bir yasa önerisini görüşüyorlar. Yasa, işletme vergisi uygulamasına değişiklik getiren bir yasa. Oylanıyor ve kabul ediliyor. Sonra okuyup öğreniyoruz: Plâklar, kapı kolları, sinek telleri, elek telleri, her çeşit paspas falan işletme vergisinin kapsamının dışında bırakılmış. Bunda bir olağanüstülük olmadığını düşünüp tam haberin sonunu okumaktan vazgeçecekken bir de ne görelim:

«... Ayrıca yanlışlık sonucu oto lastik ve parçaları, özellikle tarımda kullanılan traktör ve köy hizmetlerinde çalıştırılan makinelerin lastikleri ve parçaları İşletme Vergisi kapsamı dışında bırakılmıştır. Bu son hükmün Senato'da düzeltilmesine çalışılacaktır.»

Adamın aklına neler neler geliyor. Ya şimdi Senato bu yanlışlığı düzelteyim derken başka bir yanlışlık yaparsa, onu kim düzeltecek? Ya bir dahaki kez Millet Meclisi'nde emekli aylıkları falan görüşülürken yanlışlıkla Yeni Zelanda'ya savaş açılırsa? Ya bu yanlışlık direktan dönmez de Yeni Zelanda'yı işgal etmemize dek gidip dayanırsa? Ya Millet Meclisi'nden bugüne dek geçmiş olan başka yasalarda başka yanlışlıklar yapıldıysa?..

Yanlışlıklar yapmak insanların özelliklerinden biridir. Hattâ yanlışlık yapmak «Yanlışsız kişi olmaz,» sözüyle bir ölçüde dokunulmaz kılınmıştır.

Eh, anlayışla karşılayabileceğimiz yanlışlıkların sayısı da az değildir. Biri yedi numara yerine sizin zilline basar, yatağınızdan fırlarsınız. Biraz kızar, sonra «Olur böyle şeyler,» dersiniz. Kasap bir kilo dana pirzolasıyla yarım kilo kıymanın tutarını yanlış hesaplar. Bu da olasıdır. Bir adam bilmeden kadınlar he-lâsına girer. İnsanlık hâli. Tanımadığınız biri sizi başka bir isimle çağırır. Herkes yanılabilir. Bir ev kadını dalgınlıkla şeker yerine tuz koyar tatlıya. Olur böyle şeyler.

Tüm bu saydıklarımız hoş görülebilecek, fazla önemsenmeyecek yanlışlıklardır. Ama yasamada yapılan yanlışlık, yanlışlık değildir. Bunun adı sorumsuzluktur. Biraz eski olan, ama amacı daha iyi anlatan sözcüğü kullanırsak, «laubalilik»tir.

Sayın milletvekillerimizin ilk sorumsuzca davranışları olsaydı, bunu da başılayabilirdik. Ama değil ne yazık. Biz bu adamları seçip başımıza getirmişiz. Bizim için karar alma yetkisini, geleceğimizin yönünü çizmeyi onların eline bırakmışız. Onlar buna karşılık ne yapıyorlar? İktidarda olanıyla, muhalefette be-

— Başbakanlık Kupasını Trabzonspor kazandı. —

lunlarıyla çoğu bizi umursamaz görünüyor. Bir çiçekle bahar olmaya-cağı gibi, iylniyetli bir Cumhurbaşkanı ve bir muhalefet lideri de sorunların çözümüne yetmez. Temsilcilerimiz oradaysalar bizim için oradalar, bizim sayemizde oradalar. Anlıyoruz, yorucu bir kış dönemi

geçirdiler. Belki hakettikleri tatilin havasına şimdiden girmeye başladılar. Biraz daha sıkamazlar mı dışlerini?..

Sıradan bir iş sırasında yapılan yanlışlık sinir bozar. Bir pilotun yapacağı yanlışlık yüzlerce kişinin hayatını tehlikeye düşürür. Bir toplu-

mun en üst düzeydeki yöneticilerinin yapacağı yanlışlıklar ise milyonları mutsuz edebilir. Ediyor da. Yukarıda sözünü ettiğimiz yanlışlığın tek başına, kendi içinde pek öyle önemli olmadığını söyleyecekler çıkabilir. Önemli ya da değil. Bir şeylerin belirtisi ya bu! Sizin benim güvenimizi sarsmaya yetiyor ya! Daha kötü yanlışlıklar yapılabileceğinden korkutuyor ya! Yetmez mi?..

Şu sıralarda bazı Amerikan parlamenterlerinin adları bir seks rezaletine karıştı. Politika ve seks birbirlerinin yabancıları değil. Politik seks rezaletleri İngiltere'de görüldü, Fransa'da görüldü, Uganda'da görüldü. Başka birçok ülkede görüldü. Okurlarımız hatırlayacaklardır, bizde de kasalardan külotlar çıktı bir zamanlar, bebek dâvâlarına bakıldı, falan...

Diyeceğimiz, biz bu tür seks skandallarına razıyız. Hiç değilse «Başımızda erkek adamlar var,» diye şışinebiliriz o zaman. Özel yaşantılarında yapacakları bizi pek üzmez de, görevlerini yerine getirirken sorumsuzca davranışları üzüyor.

Çünkü, üzerinize afiyet, el atıkları bir - iki kadın değil, kırk milyon kişi oluyor.

AKBABA

— Demirel, «Radyo ve televizyon başarı ile yönetiliyor» dedi. —

— Gazeteci, makyajım tazelemek-
te olan bir film yıldızına yaklaşıp —
Gazeteci: Sizinle bir röportaj ya-
pabilir miyim acaba?

Yıldız: Gazeteci misiniz canım?
Gazeteci: Evet hayatım.

Yıldız: Yapalım, ne isterseniz
yapalım ama vakit çok az cıcım.
Çabuk sorun soruları.

Gazeteci: Aceleli ne? Acele işe
şeytan karışır sonra.

Yıldız: Nasıl acele etmem canım?
Başımı kaşıyacak vakit yok. Sa-
bah erkenden «Kimse benim gibi
soyunamaz» filminin setine koşuyo-
rum. Öğleden sonra «Etekler Fora»

Akşam üstü de: «Yolumuzu Bu-
lalım» filmine yetişmeye çalışıyo-
rum. Yakında yeni bir filme daha
başlıyacağım.

Gazeteci: Oo... Allah bereket ver-
sin! Acaba bu yeni filminizin adı
ne?

Yıldız: Bilmiyorum. Adı kesin
olarak konmadı daha.

Gazeteci: Peki, konusu ne?
Yıldız: Bilmiyorum.

Gazeteci: Nasıl olur, senaryosu-
nu okudunuz mu?

Yıldız: Senaryosunun yazılması
daha bitmemiş. Hem ben çok film
çevirmekten bir şey okumaya fırsat
bulamıyorum.

Gazeteci: Canımıza okuyorsunuz
ya işte! Başka ne desem bilemiyo-
rum...

Yıldız: Tabii, ne sandın ya? Hem
senin o okumalarının beş kuruşu
yok. Benimse katım, apartmanım,
arabam, param çok.

Gazeteci: (İnanamayarak) yok
canım. Benim böyle palavralara kar-
nım tok!...

Yıldız: (Gülerek) Vallahi doğru
söylüyorum. Yalanım yok.

Gazeteci: Neyse. Bu filmlerden
sonra ilerde başka film çevirecek
misiniz?..

Yıldız: Filmin biri bitmeden biri-
ne başlarım ben.

Gazeteci: Niye, neden?..

Yıldız: (Gururla) Yapılan teklif-
lerin bereketinden!

Gazeteci: Peki, çevirdiğiniz film-
lerdeki rolleriniz nasıl?

Yıldız: (Elini sallayarak) Boş ver
rollerin kimliğine. Baş rol oynuyo-
rum hepsinde de ve de adım en ba-
şa, herkesten önce yazılacak. Benim
için önemli olan budur ancak.

Gazeteci: (Bıyık altından gülererek)
Yok canım. Öyle olmasa ne olacak?

Yıldız: Süksem bozulacak!...

Gazeteci: Peki adınız başa yazıl-
makla sükseniz nasıl artacak?

Yıldız: Bir kere piyasam yüksele-
cek. Adım baş rol oyuncusu olarak
geçecek ve de en önemlisi rakibe-
lerim çatır çatır çatlayacak?..

Gazeteci: Peki, oyun gücü, rol ka-
biliyeti gibi şeyler ne olacak?

Yıldız: Aman canım, böyle safsa-
talarla kim uğraşacak?

Gazeteci: (İcini çekerek) Haklı-
sınız. Peki filmlerinizde soyunmayı
sürdürecek misiniz?..

Yıldız: Hayır, soyacağım.

Gazeteci: Kimi?..

Yıldız: Seyircileri.

Gazeteci: Niçin? (İçinden) Yeni
bir şey mi bu?

Yıldız: Artık soyunmaktan vaz
geçtim de ondan.

Gazeteci: (Yıldızın bütün hatlarını
meydana çıkaran giysisine bakarak)
Yalan.

Yıldız: (Mini eteğini çekistirerek)
Ay vallahi doğru, inan. Artık töv-
bekâr oldum. Eyüp sultan'da kes-
tim kurban.

Gazeteci: Hiç mi soyunmayacak-
sınız yani?

Yıldız: Sanat filmi olursa başka.
Razı olurum o zaman.

Gazeteci: Sizin sanatınız soyun-
mak zaten.

Yıldız: Ee... Modern Havva'yı tem-
sil ediyorum ben.

Gazeteci: Doğrusu sinema politi-
kanız pek yaman!

Yıldız: Evet öyledir. Bu sayede
filimcilerle hiç çatışmam.

Gazeteci: Nedir bu politikanızın
sırrı, püf noktası?

Yıldız: Bütün film yapımcılarına
mavi boncuk dağıtmam, kimseyi
kurmamam. Leb demeden leblebiyi
anlamam. (Göz kırparak) Anlayın
canım işte. Söyletmeyin daha fazla...

Gazeteci: (Başını sallayarak) Ta-
mam!...

Yıldız: (Saatine bakarak) Sorula-
rınız bitti mi?

Gazeteci: (Başını kaşıyarak) Az
kaldı. Seyircileriniz merak eder.
Şunu sorayım bir de.

Hangi yazarları beğeniyorsunuz?

Yıldız: (Parmağını dudaklarına
götürerek) Yazar mı dediniz? Yazar
ha? Şey... Kadınlardan Gönül Yazar,
erkeklerden İsmet ve Necdet Yazar'ı
beğenirim.

Gazeteci: Yabancılardan?

Yıldız: Şeyy... Neydi onun adı
canım? Nat...

Gazeteci: Nat Binkerton mu?

Yıldız: (Atılarak) Ha evet. Tom
Miks de fena değildir yani. Hele
Tom Jons...

Gazeteci: Film artistlerinden be-
ğendikleriniz hangileridir?

Yıldız: Türklerden ad vermeye-
yim. Dedikodu olur.

Gazeteci: Yabancılarından?

Yıldız: Yabancı artistlerden.. Bo...
Bo... Soyadı neydi canım onun?

Gazeteci: Boris Karlof mu?

Yıldız: Hah işte o!..

Gazeteci: (Alaylı) En yakışıklı-
nı seçtiniz. Bravo doğrusu! Ya
Vittor Hugo'ya ne dersiniz?

Yıldız: Mersi. Hogo mu dediniz?
Nerde bizde öyle karakter artisti?

Gazeteci: Şekspir'e ne dersiniz?

Yıldız: Yeni mi çıktı o? Valla da
ha kullanmadım dediniz marka

kremlerden. Onun için bir cevap ve-
remeyeceğim.

Gazeteci: Seyircilerinizin merak
ettikleri bir konu şu: Boş vakitle-
rinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yıldız: (Gülerek) Ay hiç gülece-
ğim yoktu. Benim boş zamanım var
mı ayol? Geçenlerde Oliver Twist
diye bir kitap geçti elimde. Aldım;
danstan, eğlenceden söz ederse
zevkle okurum diye. Ama şöyle bir
göz attım, çok sıkıcı buldum. Bir
kenara fırlattım.

Gazeteci: Aşk ve aşık olmak hak-
kında ne düşünüyorsunuz?

Yıldız: Başımı kaşıyacak vakit
yok dedim ya. Hem ben hiç bir şey
hakkında düşünmem ki... Aşık ol-
maya gelince... Ben mesleğime aşı-
ğım. Yaa!...

Gazeteci: Haa! Ama dedikodulara
bakılırsa sık sık aşık değıştiriyor-
muşsunuz.

Yıldız: Yalan vallahi. Ben, değil
aşık değıştirmek çamaşır değıştire-
miyorum ayol, işlerimin çokluğun-
dan. Bu yüzden iç çamaşırı bile giy-
miyorum. Sadece recisör, prodük-
tör ve bunlara benzer kişilerle iş
konuşmaları yapıyorum. Beni çeki-
miyenler bu masum konuşmaları
büyütlüyorlar, abartıyorlar.

Gazeteci: Peki, evleneceğiniz er-
kekte ne gibi özellikler ararsınız?

Yıldız: Ben mesleğimle evliyim.
Evliliği düşünmüyorum şimdilik

Gazeteci: Olsun varsın canım. Me-
selâ dedik.

Yıldız: Haa o zaman başka. Para.
Şey... Para önemli değil diyecektim.
Şahsiyet olmalı evleneceğim erkekte.
Kişilik, itibar... Valla ne bileyim.
Yaz böyle birkaç parlak cümle işte.
Seyircilerimin bana olan sevgileri
azalmasın. İdare et durum vaziyetini!

Gazeteci: Tamam canım, tamam.

Gazeteci: Tamam canım, tamam.
Siz emredin yalnız.

Yıldız: (Saatine bakarak) Ay, işe
geç kalacağım vallahi. Şimdilik bu
kadar yetiversin. Sonra gene konu-
şuruz. (Göz kırparak) Özel olarak.
Anlarsınız ya. Hele şu röportajı se-
yircilerimin beğeneceği biçimde
yaz, reklamımı iyi yap. Bak o za-
man yanımdaki itibarımı, değerimi.
Ben, bana yapılan yardımların altın-
da kalmam ha, unutmam e mi?

Gazeteci: Unutmam canım. Siz de
unutmayın vadinizi. Bu röportajı
yapmak fırsatını bana verdiğiniz
için çok teşekkür ederim size. Ve
daha nice başarılar dilerim beyaz
perdede. Güle güle! El sallar).

Yıldız: (El sallar, öptükük gönde-
rir) Alasmarladık şekerim. Bunu
saymam, yine beklerim.

Sen beni memnun et, ben de seni
memnun ederim. Çav çav! Hoşça
kal! (Gider).

Gazeteci: (Seyircilere dönerek)
Beyaz perdemizin sehhar, nehhar
vede cevval yıldız Rüya Hıçkırıkla
yaptığım bir röportajı sundum siz-
lere. Yıldızımız hanımefendi bir sa-
natçıdır. Artistik gücü ve iş ahlakı-
yla ün salmıştır. Diğer aktivistlere
benzemez, anasının dizi dibinden ay-
maz, ondan izinsiz bir yere gitmez.
Verisiye giyinir, peşin parayla so-
yunur. Soyunur ama asla müsteh-
cenliğe kaçmaz. Soyunmakta Havva
anamızın sınırını katıyken aşmaz!
Kokmaz, bulamaz, suya sabunla do-
kunmaz, etliye sütlüye karışmaz.
Son derecede kanaatkâr, itaatkâr
bir kızdır. Yemek pişirmesini bile
bilir. Helâl olsun kazandığı para,
Hak etmiştir alkışlanmaya!

(Alkışlar ve seyircileri alkışlama-
ya zorlar)...

— Işıklar söner —
Erhan TİĞLİ

BB "KENDİMİ HAYVAN...
LARA ATADIM" DEDİ

- SİMDİK EVLEN-
MEYİ DÜŞÜNÜYÖ...
RUZ SADECE ARKA
DAŞIZ

BANA
GÖRE

AJDA OLİMPİA DÖNÜŞÜNDE EN
YÜKSEK ÜCRETLE ASSOLİST OLDU...

-GAZİNOYU
DOLDURAMIYOR, AMA
CEBİNİ DOLDURUYOR...

ESKİ BJK'Lİ KALECİ VAROL 13 KEZ EVLENİP
AYRILARAK REKOR KIRDI...

-KONDİSYON MESELESİ BE ABİLER !..

MINİ ETEK MODASI TEKRAR GERİ GELDİ ..

-OHH!.. BE..
KARI YOKLU..
GÜNDAN DA
KURTULDUM
SAYILIR...

CANNES KARPUZ (PARDON) YILDIZ FESTİVALİ BAŞLADI...

-HİMM BÖŞ DE GİL CATI KATI...

-İDEAL SAYILIR BALKONLARI ..

-EKSİKSİZ YEDEK PARÇALARI..

ACABA ALTIN MI?

Benim dedeeem ki...

Muzafer İzgü

VİR zıvrı koyduğumuz ayaza karşı bir odamız vardır. İşte bizim hanım bu odadaki fazlalıkları atmak isterken eline küçük bir sandık geçmiş. Bu sandığı bilirim, hanı korsan filmlerindeki mücevherlerin bulunduğu sandık vardır ya, tiste doğru açılır, kocaman bir kilitli olur, işte o sandıklardan. Vermiş bu sandığı benim büyük oğlaman eline, aşağıda keserle parçalasın, termosifona bir yakımlık odun çıksın diye. Çocuk atmış keseri, haşır, sandığın neresinden olduğunu kendileri de bilmiyorlar, bir yığın madalya dökülmüş yere. Bizimkiler önce bu madalyaları altın sanmışlar. Tanrı şahit ya, ben de eve gelip de haberi alınca, çok sevindim. Çünkü gerçekten bazı madalyalar altına benziyordu. Tuttum saydım, altına benzeyenler dört tane, altınmış olanlar üç tane. Üç tane de bronz madalya...

Simdi ben, dedemi hiç görmemişim. Babamsa, ben sekiz yaşındayken ölmüş, annem dersiniz annemi hiç bilmem, ben iki yaşındayken, çok şiddetli bir ateşten sonra ölmüş. Beni halam büyüttü. On altı yaşına gelince de halamı kaybettim. Böylece dünyada ipillah sıvri külah akrabasız falan kalıverdim. İşte bu sandığım, dedemin sandığı olduğunu halamdan öğrenmişim. Dedemin mesleği nedir bilmem, ne işler yapmış bilmem, yalnız bize bir ev kalmıştır dedemden hepsi o kadar. Durum böyle olunca, başladı bizde bir merak,

«Acaba dedemiz korsan mıydı?» Korsan olsa, bu sandığın içinde altınlar, mücevherler olur, kıymetli paralar olurdu. Sonra, halam olsun, halamın kocası olsun, bir günden bir güne çıtlatır, senin deden şöyle şöyle bir insandı, derlerdi. İyl ama, pekiyi dedem benim bu madalyaları nereden almıştı?..

Neyse önemli değil, önemli olan bu madalyaların altın olup olmadığı. Şayet şu ayırdığım altına benzeyen dört madalya gerçekten altın olsa, yaşadık gitti. Şöyle böyle dördü yarım kilodan fazla. Yarım kilodan fazla altın da şu zamanda ne denli para eder kinbilir? Ve bu para bizim hangi işlerimizi götür, kimbilir?..

Altına benzeyen madalyanın dördünü alıp tanıdık bir kuyumcunun yanına gittim. Tanıdık dediysem, çocukluk arkadaşım, yoksa öyle geçim sıkıntısı içinde olan biz, her gün altın bozup, altın satacak kişilerden değiliz. Çocukluk arkadaşım, madalyalara baktı, inceledi:

— Yok, dedi, bunların hiçbirisi de altın, değil.

— Pekiyl öyleyse ne?

— Maden...

Bizim umutlar balon gibi söndü. Söndü ama, ah şu bizdeki şöven ruh, pekiyi ya dedemiz çok büyük bir kahraman idiyse? Belki e paşadır?.. Hem de öyle bir paşadır ki, girdiği savaşların tümünde büyük bir başarı kazanmış, düşmanı bozguna uğratmış... O zaman hiç olmazsa övünürüz, daha doğrusu ben,

çocuklarıma, karıma karşı övünürüm:

«Benim dedem öyle bir insanmış ki, çok kahraman, çok büyük bir insan. Kanıtı mı, işte madalyaları...»

Günlerce bu madalyaların üzerindeki okumağa çalıştım. Çocuklar da benimle birlikte okumağa çalışıyorlar. Mercelerle bakıyoruz, gözlüklerle bakıyoruz, ama boşuna. Bizim dedenin aldığı madalyaların ne madalyaları olduğunu sökmemeze olanak yok... Evde hergün konu bu:

«Şayet dedemiz padişahın ahçı başısı olsa, bu denli bol madalya almazdı...»

Hiç çocuklar dedelerine ahçıbaşılığı yakıştırmırlar mı, ne ahçıbaşılık, ne bahçıvanbaşılık, ne seyisbaşılık, hiçbirini yakıştırdıkları yok. Olsa olsa dedeleri, çok büyük bir paşa, çok büyük bir kahramandır. Ve her girdiği savaştan yitilmenin ayağı çıkmıştır.

Bizim hanım, daha biz bu madalyaların ne olduğunu bulmadan konuyu komşuya öğrenmeğe başladı. Arkadaşlarına da övünüyordu.

«Ayol ben, aslında çok kahraman bir paşanın geliniyim. Ama tutup da şimdiye dek söylemek istemedim. Hani geçmişiyse övünüyor derler diye. Bizim beyin dedesi, zamanında padişahın en gözde paşalarındanmış. Aldığı nişanların, madalyaların haddi hesabı yok. Hepsi ni de padişah kendi eliyle dedemin göğsüne takmış.»

Bazı günler, madalyaları cebime dolduruyorum, birilerine göstermek için, ama karım ardımdan bağırıyor:

«Sakin satayım matayım deme ha, bizim için en büyük övünç vesilesi onlar. Yarın birgün kızları everirken bile yarar. Kocasına, nişanlına gösterir, işte biz böyle soylu bir ailenin çocuklarıyız, deriz» di-yordu.

Ne satması? Bir türlü merakımı yenemiyorum ki... Şöyle bir akrabam sağ olsa, tutup ona dedemin

ne olduğunu sorsam, hangi savaşlara girdiğini sorsam, rütbesini sorsam, ama yok ki... Bu rütbe konusuna gelince, karım olsun, çocuklarım olsun, hemen kızıyorlar:

«Zaten sen kendine hiç birşeyi, yakıştırmazsın ki, diyorlar. Olsa olsa senin deden paşadır. Ben de paşa geliniyim. Biz de paşa torunlarıyız.»

Madalyalar cebimde, ona buna bu madalyaların ne olduğunu okutmağa çalışıyorum. Biliyorum, bir müzeye falan gitsem, böyle kıymetli madalyaları tarihi eser diye hemen elimden alacaklar, onun için gizli gizli, kahveleri dolaşıyor, yaşlı adamların yanlarına yaklaşıyor, madalyaları çıkarıyor, bu madalyaların ne madalyası olduğunu öğrenmeğe çalışıyorum. Yaşlı akpak adamın biri, madalyalardan birine tutup da birgün,

«Bu Lejyondönör nişanı» demez mi?

Ulan aman... Demek bizim dede, Irak Anadolu'yu, ta Fransalara çek at koşturmuş, oralarda nişanlar kazanmış... Dede değil, bir harika canım. O günü nasıl eve geldiğimi bir ben bilirim, bir de Allah... Koşa koşa... Bağurdım kapıdan:

— Çocuklar dedemiz Fransa'da bile nişanlar almış... Bakın şuna, bu dedenize Fransa devleti tarafından verilmiş...

Bizim dede, karımın, çocuklarının gözlerinde bir kat daha yükseldi. Hele benim övünmem, duruyor duruyor,

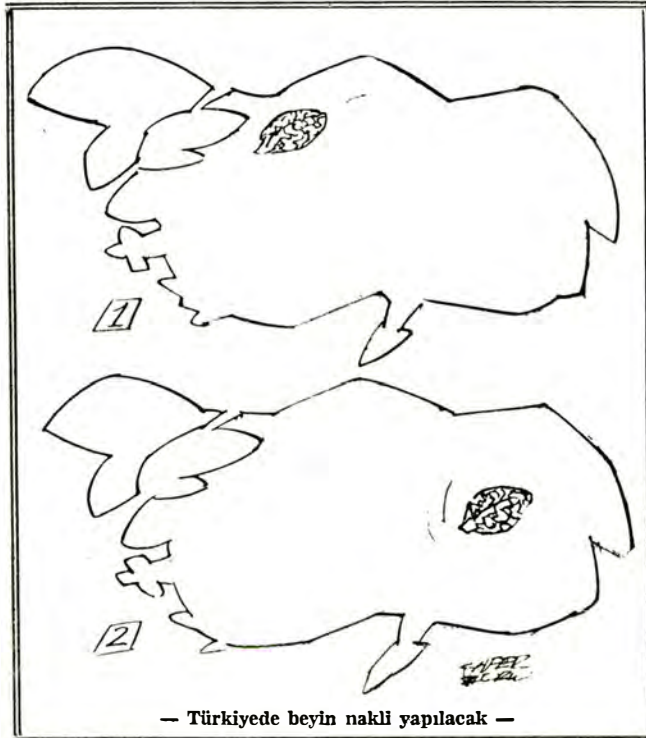
— Çocuklar, sizler işte böyle bir dedenin torunlarısınız, diyardım. Çok geçmedi aradan, yaşlı adamın biri, madalyanın birinin daha gizli ni gözdü. Baktı baktı,

— Bu madalya olsa olsa, Asya'da ki bir devlet tarafından dedemize verilmiş olabilir, dedi.

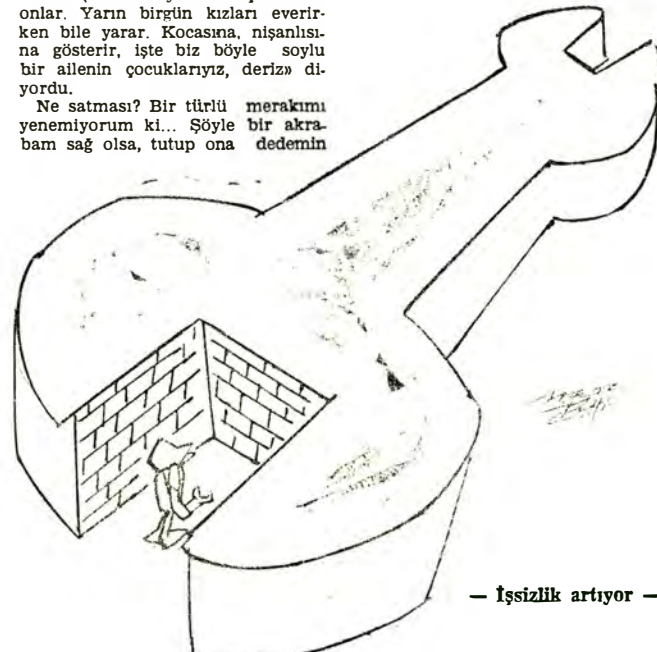
Ohhh bee... Demek bizim dede, hem Asya'da, hem Avrupa'da at koşturmuş. Hem de öyle boşu boşuna at koşturma değil, savaştan savaşa, başarıdan başarıya. Pekiyl, niçin babam bana o çocuk yaşımda olsun, birgünden bir güne fısıldamamış kulağıma,

«Senin deden şöyle söyleydi» di-ye?..

Demek dedem de, babam da çok alçak gönüllü insanlarmış. Evet, bel ki de babam, öyle bir babaya layık olamadığı için hiç bu konuları fısıld-

— Türkiye'de beyin nakli yapılacak —

ÇIKMAZ SOKAK!...

— İşsizlik artıyor —

«SOĞANCI İSYANI»!..

damamış bana... Ya halam, o da öyle... Kardeşinin onca malı batır-dığını görünce, birgünden bir güne, senin deden göyle bir insandı, senin deden böyle bir insandı, diyememiş bana...

Madalyanın birini de yine yaşlı adamın biri çözer gibi oldu, «Olsa olsa bunun üstündeki yazı Macarca olabilir» dedi...

Ulan bak şu dedeye be, Macaristan'da da at koşturmuş... Ey dedem, nur içinde yat sen e mi? Ama böyle büyük bir dedenin mezarı nasıl olur da bilinmez. Sen babam, sen halam, niçin birgünden bir güne bana dedemin mezarını göstermediniz?... Biliyorum, ona lâyık evlâtlar olmadınız da ondan... Kimbilir şimdi benim bu kahraman, bu iki kitada at koşturmuş dedemin mezarı nerede? Belki de üzerinde adı, sanı yazılıdır, ama biz bilmiyoruz. Varsın olsun, o bizim dedemiz ya, onunla ölmek en büyük hakkımız...

Güzel bir çerçeve yaptırdım. Çerçevenin içini kadifelettim. Bu kırımızı kadife üzerine dedemin madalyalarını bir bir taktım. Oturma odasının baş köşesine koydum. Hem öyle bir yere koydum ki, eve hangi konuk gelse, ilk önce bu madalyaları görüyor. Zaten konuk, madalyayı görmese bile, ben hemen konuyu dedelerimizden açıyor, sonra da madalya tablosunu konunun önüne da-uyordum:

— İşte bizim dedenin madalyaları!..

— Yaaa, bunların hepsi de dedenizin mi?..

— Ne diyorsun, içinde Avrupa ülkeleri, Asya ülkeleri tarafından verilmiş madalyalar da var. Benim dede, bırak bizi, oranın halkını bile kurtarmış... Öyle bir insanmış ki dedemiz, hiç boş durmamış, ölünceye dek zaferden zaferine koşmuş...

Çocuklar da çok mutlu. İlkokuldaki öğretmenleri konuyu savaşlardan, dedelerden açınca, hemen benim çocuklar parmaklarını kaldırıyorlar, anlatıyorlarmış:

— Öğretmenim, bizim dedemiz kadar kahraman, dedemiz kadar büyük insan yoktur. Dedemiz iki kitada at koşturmuş, iki kitadan madalyalar kazanmış.

Birgün öğretmenleri madalyaları sınıfta öğrencilere göstermek istemiş. Hiç tutup da onca kıymetli madalyalar nişanlar çocuğun eline teslim edilir mi, çalıştığım yerden izin aldım, madalyaları okula ben götürdüm... Ah, orada görecektiniz beni ve çocuklarımı... Nasıl göğüslerimiz kabardı, nasıl şiştik, nasıl övünç duyduk dedemizle...

Bu madalyalardan sonra üstüm-

deki pısrıklık da kayboldu gitti. Biri bana kafa tutacak olsun, hemen dikleşiyordum:

— Bana bak bana, sen benim kimin torunu olduğumu biliyor musun? Ulan benim dedem iki kitada at koşturmuş, nişanlar madalyalar almış adam be...

Müdür mü azarlayacak, söz hemen hazır:

— Müdür bey, sizin karşınızda dedesi onlara nişan ve madalya kazanmış, bir insan var. Bana hakaret, dedemin kemiklerine hakaret demektir. Lütfen sözlerinizi ölçülü kullanın!..

Bu iştahla soyadımı bile değiştirdim. Madalyaları aldım, soyadımı- zı değiştirecek yargıcın yanına git-tim.

— Bakın yargıç bey, dedim. Şu dedemin madalyalarına bakın...

Yargıç:

— Siz hangi soyadı almak istediğinizi söyleyin, dedi.

— Paşazade, dedim...

O günden sonra soyadımız Paşazade oldu... İnanır mısınız, sokak-ta olsun, mahallede olsun saygılı-

ğımız bir arttı, bir arttı ki, bakkal bile bize borç vermeğe başladı. Tanıdıklar, eş dost, çocuğumun öğretmenleri, müdürleri, toplantılar yapınca, haması nutuklar atmak için beni çağırır oldular. Demek ben ne haması nutuklar atarmışım da haberim yokmuş... Diyelim, komşunun kızı nişanlanıyor, hop nişanı bana taktırıyorlar, niçin, soyadım «Paşazade», niçin çok okkalı nutuklar atıyorum da ondan... Yüzükleri elime alıyorum,

«Muhterem konuklar, diyorum, burada dedesi iki kitada at koşturmuş kahraman bir insanın torunu olarak birbirini seven çifti nişanlamak için toplanmış bulunuyoruz. Dedemiz, göğsünü nişanlarla doldurmuştu... Biz de burada bu gençlere iki halkayı nişan olarak takıyoruz. Dileriz ki, onlar da dedelerimiz gibi...»

Ondan sonra sözün uzatıyor, uzatıyor, öyle bağlıyordum ki, milletin gözü yaşıyor, alkıştan ortalık ta-liyordu...

Yeni bir yer mi hizmete açılacak, dünyada bensiz açılmıyordu. Nasıl

açılır ki, ben önce dedemden bahsedeceğim, onun yaptıklarını anlatacağım, ondan sonra açılış yapılacaktır... Zamanla dedeme öyle bir yaşıntı uydurdum ki kafamdan, nutu-ğa bir başlıyor, dedemin nasıl ilk nişanını aldığını, nasıl taltif edildiğini anlatıyordum... Öteki madalya ve nişanların nasıl dedeme ardarda takıldığını millete anlatı-ken, millet bir coşuyor, dakikalar ca alkışlıyordu... Sözün sonu da her zaman aynıydı:

«Sana lâyık olmağa çalışacağız».

Tüm bu övünmeleri ne bozdu biliyor musunuz, dedemin soyunu a-ramam... Ulan senin nene gerek, tutturmuşsun işte bir Paşazade'lik, bırak gitsin... Biz soyca (...) lıyız... Gittim oraya. Araya sora sonra, sonunda yaşlı bir adam buldum. Bizim dedeyle aynı sokakta oturur-larmış. Adam o denli yaşlı ki, beni yanına getiren torunları:

— Aman ne olur, çok konuşturma, dediler. Yaşı yüz on'un üzerin-de... Yaşlı adamın elini öptüm. Ya-nına oturdum. Babamın adını söy-leddim, annemin adını söyledim. Ha-lamın adını söyledim...

Yaşlı adamın alını zaten kırış kı-rış, düşünmeğe başlayınca akordı on gibi oldu...

— Hi hi hi, tamam tamam, dedi, çok az duyulan bir sesle...

Sonra da gevrek gevrek gülmeğe başladı.

— Tanırım tanırım, dedi... Ben o zaman daha on veya, on iki yaşındaydım. Senin deden deliydi. Göğsüne madalya diye, nekadardı toka, teneke parçası, kavanoz kapağı varsa takardı... Belki göğsünde, karnında, sırtında yüzlerce böyle madalya sallanırdı... Biz çocuklar ardından koşar, bulduğumuz nal parçasını, şunu bunu eline tutuştururduk, o da tutar göğsüne takar-dı...

Dondum kaldım...

İyi ama ya bizim Paşazade'lik, o ne olacaktı? Ya çektiğimiz nu-tuklar, ona buna tuttuğumuz kafa-lar, dedemizle övünçümüz?

Deli miyim? Dedem deliye yanı ben de deli miyim? Hiç bozuntuya vermedim, memlekete geldiğimde, çocuklarıma, karıma:

— Ühüüüü, dedim, tizüleceğiniz birşey söyleyeceğim. Dedenizin bu-nun iki üç misli madalyası daha varmış, öyle adammış ki dedeniz, öyle adammış ki dedeniz...

Çocuklar:

— Nasıl adammış? diye sordur-lar.

— Nasıl adam mı, nasıl adam yaşadığı devirde bir eş daha yok-muş.

Muzaffer İZGÜ

— Şükret herif... Şükret ki bugün babalar günü!..

GÜZEL ŞEYLER de VAR DÜNYADA!

Sulhi Dölek

HER GECENİN BİR SABAHI...

SABAH uyandığınızda ayakka-
biniz ayağınızı sıkıyorsa,
Sirkeci'nin tüm kornaları ka-
fanızın içinde çalışıyorsa ve eviniz
Beykoz'daysa, diliniz tavana deđe-
cek kadar büyümüş ve yatağınız gü-
neşin yörüngesine girmişse; anla-
yın ki bir önceki gece iyice buldu-
nuz kafayı. Anlamazsanız biraz sab-
redin. Anlatacak biri çıkacaktır.

Yavaş yavaş inin yataktan. Eğer
döşeme henüz çok hızlı gidiyorsa
vazgeçin. Kımıldasız durup düşünün.
Önceki geceyi düşünün. Uyandı-
ğınızda utanç, suçluluk duygusu ve
tikisintiyile dolu olmanız olağandır.
Bu yüzden, akşamın iyi yanlarını
düşünün sadece. Sözgelimi içmeye

başladığınız dakikaları düşünün.
Çevrenizdekileri gülyüzlerini, söy-
lediğiniz incelik dolu sözleri, herke-
sin size hayran kalıp çevrenizi al-
masını anımsayın. Ama sonradan
arkadaşınızın halısına yaptığınız şe-
yi, arkadaşınızın karısına söylediği-
ni şeyi, ilk yumruğu atanın siz mi
yoksa arkadaşınız mı olduğunu, her-
kes kapıda beklerken helâda uyu-
yakalmanızı falan anımsamaya ça-
lışmayın. Bunları düşünmek canını-
zı sıkacaktır. Zaten bunları düşün-
meniz gereksiz. Çevrenizdekilerden
bütün gün, belki de bütün ay bo-
yunca bunları dinleyeceksiniz, iste-
meseniz bile.

Kolay değil akşamdan kalmalık
ama, herkesin başına gelebilir. En
iyisi durumu anlayışla karşılayabil-
meniz. Anlayış ve gülyüzle. Anla-
yışı bilmiyorum ama, gülyüz için
salık verebileceğim bir şey var. İki
elinizi ağzınıza sokup dudaklarınızın

uçlarını kulaklarınıza doğru çekerek
üç kez tekrarlayın:

«Ha, ha, ha.»

Eğer yararı dokunmadıysa, kafanı-
zı yastığın altına sokup uyumaya
devam edin.

Şimdi... Hiç içmemek ya da öl-
cüyü kaçırmamak gibi yolların dı-
şında, akşamdan kalmalığın önüne
geçme olanağı yoktur. Ama alaca-
ğınız bazı önlemlerle sonradan çe-
keceğiniz acıyı biraz olsun hafifle-
tebilirsiniz.

İçkileri karıştırmaktan kaçının
örneğin. Hangi içkiyle başladıysa-
nız; sonuna dek rakı, votka, ve bira
için. Sonra ağır ağır değil, hızlı için.
Eğer yeteri kadar hızlı için ve bir
saatte sızabilirseniz, ertesi sabaha
dek bol bol dinlenme fırsatınız ol-
ur.

Yediğinize de dikkat edin. Özel-
likle geç saatlerde... Kravatınızı,
yanınızda oturanın peçetesini ve
portakal kabuklarını yemekten ke-
sinlikle kaçın.

Yine sabaha, o mutsuz ve karan-
lık saatlere dönelim. Akşamdan kal-
malığın verebileceği ruhsal sıkıntı-
ları yukarıda biraz değtik. Bir de
bedensel yönü var işin. Ağrılar,
sözgelimi. Başınızda, gözlerinizde,
midenizde, ense kökünüze duyaca-
ğınız ağrılar. Bunların yanısıra kol-
larınız, bacaklarınız, dizleriniz, çe-
neniz ve başka yerleriniz de ağrı-
yabilir; geceleyin yaptığınız zıpla-
ma, sürünme, düşme ve kalkmalar-
la orantılı olarak.

İnlemek yararlıdır böyle sabahlar-
da. Çektiğiniz acıyı azaltmaz ama,
hiç değilse durumunuza üzülen bi-
rinin varlığını gösterir; üzülen kişi
kendiniz bile olsanız. İnlemek, aynı
zamanda, hâlâ hayatta olduğunuzun
bir belirtisidir.

Dikkat etmeniz gereken nokta, in-

lediğinizi kimseye — özellikle karı-
nıza — duyurmamanızdır. Hiç değil-
se acı çektiğinizi belli ederek baş-

kalarını sevdirmeyin. Yine de du-
yan olursa, şarkı söylediğiniz yala-
nını kıvrın. İnandırıcı olmak ister-
seniz ve kendinizde gerekli gücü
bulabiliyorsanız inlemenizi Suzi Di-
lâra makamından sürdürün. İnleme-
nin de kendine özgü kuralları var-
dır. Eğer yere oturup bir elinizle
başınızı, bir elinizle ensenizi, bir
elinizle midenizi tutarak inlerseniz
daha yararlı olur.

Yeterince inledikten sonra tıbbın
yardımına başvurun. Aspirin yutun.
Aspirin başağrınızı geçirir ama, mi-
denize dokunabilir. Eğer mideniz
kötüleşirse karbonat alın. Karbonat
midenize iyi gelir ama, ağzınızı ku-
rutur. Su içmek ağzınızın kuruluğu-
nu giderir ama, yeniden sarhoş
eder sizi. Dolayısıyla... Hem aspi-
rin, hem karbonat alın. Dilinizi de
çıkartıp musluğun altına tutun. Ya
da kafanızı buzdolabına sokun. Ya
da parmaklarınızı buzdolabının piri-
zine sokun.

Kahvaltıda ne yemelisiniz? Üç
rafadan yumurta, dört - beş dilim
pastırma, ya da bol tereyağlı kızar-

mış ekmek; normal insanları bile
hastalandırmaya yeter. Akşamdan
kalmaları ise bunların sadece adı-
nın edilmesi kirli çorap gibi tersyüz
edebilir. İlle de bir şey yemek zo-
rundaysanız, lâpa yiyin. Lâpa pişir-
mesini bilmiyorsanız elinize geçen
herhangi bir şeyi haşlayın. Ne oldu-
ğu hiç önemli değil. Nasıl olsa yi-
yemeyeceksiniz.

Hareketlerinizi elinizden geldiğin-
ce kısıtlamalısınız böyle sabahlar-
da. Yorucu jimnastiklerden kaçın-
malısınız. Sadece dudaklarınızı bi-
raz oynatın yeter:

«Zavallı ben, zavallı ben, zavallı
ben.»

Yok, eğer aşırı sportmen bir ya-
ratılışınız varsa, ikinci yolu seçin.
Uyanır uyanmaz fırlayın yataktan.
Pencereleri ardına dek açıp serin
havayı odanıza doldurun. Kollarınızı
açık kapayarak ve derin soluklar a-
larak deliler gibi koşun yatağınızın
çevresinde. Bu, acılarınızı bıçak
gibi kesecektir. Eğer şansınız varsa,

ardından gelecek olan kalp krizini
de atlatacaksınız.

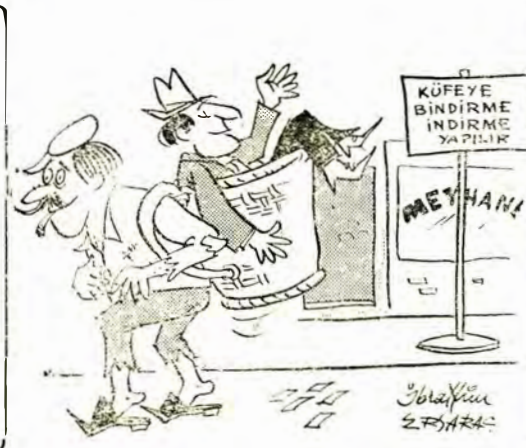
Eğer böyle durumlarla sık sık
karşılaşıyorsanız, bu yazıyı kesip
cebinizde saklamanız yerinde olur.
Cebinizin nerede olduğunu unutma-
dan önce çıkarıp okur ve benîm
sağlığımı da bir kadeh yuvarlarsı-
nız.

Sulhi DÖLEK

Haftaya: Dumanı doğru çıkısn.

— Beni merak etme karıcı-
ğım... Gece mesaisi yapıyorum!..

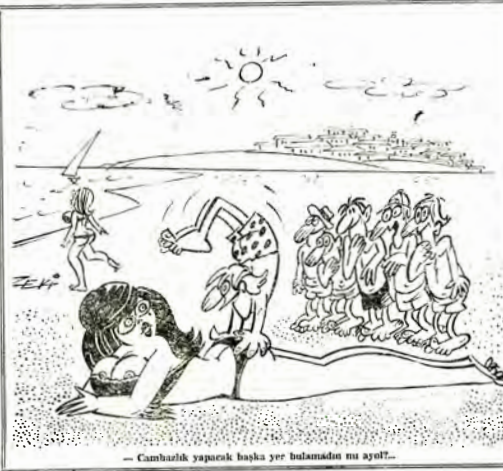
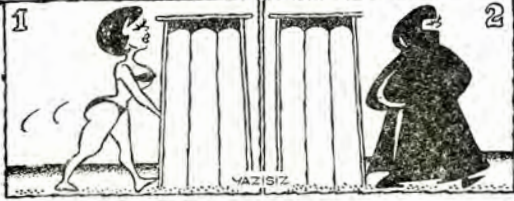
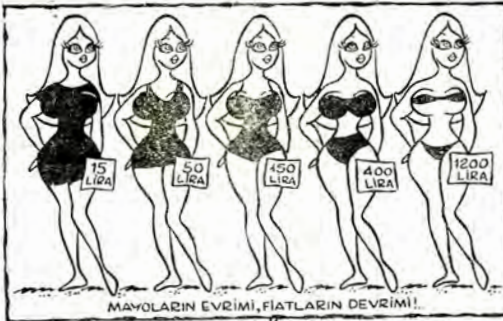
— İçkinin başımın üstünde
yeri var dememişmiydin!..

SÖNE KAZIM

HER Bİ SEYİNİ
YAZIR ÇİZEN
LEAT
ÖZER

Her Telden Burhan Esen

BİR İKTİDAR MİLLETVEKİLİ

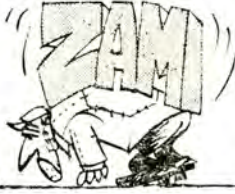
Zam mı istemişiz? Ay-
lıklarımız yetmiyor mu
demişiz? Kim bu bozuk
havaları çalan? Yalan,
vallahı yalan.

Dün Meclis kapıcıların-
dan biri çıtlattı. Yüreği-
mi hop' 'tı:
— Göz müz aydın olsun,
cepleriniz mangırıl dol-
sun, dedi, mayışlerinize
varmış zam, öyle duymuş
kaloriferli Nizam..

Bilirsiniz amacımız pa-
ra değil; vatan millet,
Sakarya. Bunu herkes bi-
lir, çakar ya. Haberi du-
yunca beynimden vurul-
dum. Bir süre kumalda-
madan öylece durdum.
Sonra bilenlere sordum.

Meğer onlar yüzünden
yine bozulmuş asayiş.
Muhalefet atmış kayış. Bi-
zi gafil avlamışlar. Ma-
liye Bakanını tavlamışlar.
Mecliste eski emekillerin
intibakını, memurların e-

ZAM İÇİN NELER DEDİLER?

tuz maaşlık ikramiye hak-
kını görüşüyoruz diye
uyutmuşlar. Bizler rüya
görürken, parlamenterlere
zam tasarısına el kaldı-
rarak, beşbinikiyüzleri
yutmuşlar.

O paraları almamız. He-
laldir diye cüzdanlarımıza
koymamız. Barda yeriz,
Avrupaya gideriz, ne e-
dersek ederiz, sonunda
çıkarcız temize. Haram
para nemize.

BİR MUHALİF MİLLETVEKİLİ

Artık millete geldi gna.
Alışmışlar oyuna. Suntayı
yutturamazlarsa mobilya
diye. Ellerini atmaktadırlar
hazineye.

Taziye kaç diyorlar,
tavşana tut. Zam dalga-
sını çıkar, beşbini yut.
Kurudur tuzumuz, biberi-
miz. Allah canımıza bağış-
lasın ki bu dalgadan yok-
tu haberimiz. Biz vergi
iadesi haydutlarını yaka-
layın, tutun derken, evde-
ki bulgurdan da olmuşuz,
Dimyata pirince giderken.

Üç yıllık sürelerini dol-
duran memurlar terfi ede-
mezlerse, 25 yıl hizmet
eden görevliler emekliye
ayrılıp evlerine gidemez-
lerse, şunu iyi bilsinki
her kul, zammı etmeye-
ceğiz kabul.

Bize iktidar eyledi oyun.
İstemeyiiz, sağa değil,
sol cebimize koyun.

MÜZELİKLER DURURKEN, MÜZE SOYULMAZ?..

- Ne olmuş, ne olmuş?..
- Müzeyi soymuşlar!
- Evlerden olsun ırak. Şakayı bırak.
- Ajanslar yaydı, gazeteler yazdı.

— Böyle yalanlarla karın doymaz. Bankalar du-
rurken, müze soyulmaz. Ben o haberi radyodan duy-
dum. Sonra kendimi o hırsızların yerine koydum. So-
nu çıktı yaş. Bu hikâyenin aslı yoktur, arkadaş..

— Tersine işliyor galiba kafandaki çarkın. Komiser
Kolombodan yok farkın.

— Afedersiniz, çok af edersiniz, kibritim yanımda
değil. Karım ceplerimi karıştırırken yere düşürmüş
olacak. Önce çakmağın çak, şu ağzımdaki püro izma-
ritini yak. Sonra sözlerime ver kulak: Hırsızlar ne
diye Ankara dururken Polatlı'nın köyüne gitsinler. Ora-
ya kadar zahmet etsinler, ha?..

— Ne var ki Ankarada?..

— En kıymetli tarihî kalıntılar şimdi orada. Hit-
lerin sureti, Mussolinin en musibeti, Kanuni Sultan
Süleymanın Kanunsuzu, Yavuz'un yüzüstü, Battal Ga-
zinin tülüstü, Eba Müslim Horasanın Gürzsüzü...
Bunları bırakıp da, hırsız ne diye öteye atıya. Zah-
met ede Polatlıya?

Galiba haklısın, iyi değerlendirdin olayı.

— Öyleyse garsona seslen, içelim demli çayı.

PARA, PARA, PARA

Zam furyası işlesin,
Sen kazan, onlar yesin,
Gören: «Maşallah!» desin:

İnsaflı boşa ara,
Para, para da para!..

Oy verdin geldi başa,
Baltayı vurdu taş,
Boşverdi vatandaş:

Beşlik tosla hıyara,
Parra, para da para!

Çalış, çabala dök ter,
Zam alsın parlamenter,
Eşitlik nerde? Göster:

Gündüzler oldu kara,
Parra, para da para!..

B. E.

«Hayırdır inşallah!» deyinde
size dün gece gördüğüm korku-
lu düşü anlatayım.

Hayra karşı söylüyorum, gör-
düğüm rüyayı özetliyorum: Sa-
baha karşı bırakmışım uykuyu.
Şeytan dürtmüş, demiş aç ra-
d-yoyu. Ahizde ince, boğuk, ya-
rı dalkavuk bir ses:

— Dikkat, dikkat! diyordu,
komandalarımız Milli İdareye
el koymuşlardır. İktidara attık
ayak. Karşı gelenler yiyecekler-
dir bir araba dayak. Sorumluyuz
bu vatanın toprağından, taşın-
dan. Zinhar ayrılmanın radyola-
rın başından. Horozlar öttü. De-
mokrasi korkudan yorgani başı-
na örttü. Solcuların dudakları
uçukladı. Ülküdaşlarımız özgür-
lük isteyenler: Tutukladı.

Natoya, karaborsa çimentoya,
Centoya, suntaya, avantaya bağ-
lıyız. Tüm üsleri kiraya vermeye
kararlıyız.

Daha önce depolanan mobilya-
lar serbestçe satılacaktır. Gaze-
teler, partiler kapatılarak, so-
rumluları kodese atılacaktır.

DEMOKRASİYİ ALDI GÖTÜRDÜ YEL MİLLİ — İDAREYE KOYDUK EL...

Kıbrıs Ecevit tarafından çı-
karılan askerler geri çekilecek-
tir. Onların yerlerine tosuncuk-
larımız gönderilecektir.

Ocaklarımıza kayıtlı vatandaş-
lardan gayrisi dışarı çıkamaz.
B..lkondan, pencereden sokağa
bakamaz.

Amacımız almaktır rahat so-
luk. Bundan böyle dörde bölün-
meyecektir tek koltuk. Demireli
demirledik. Feyzioğlunu demlen-
dirdik. Necmeddin Hocanın gö-
revlerini elinden alarak dinlen-
dirdik.

Dikkat!.. Dikkat! Evlerinizde
pinekleysin. Yeni numaralarımızı
bekleyin.

... Derken sona ermişti rüya.
Cepheli, coplu, cefalı, civvili so-
palı da olsa, yaşamaya değerdi
dünya!..

ESKİMESİN DİYE

Kayserili Hıdır ile arkadaş konu-
şuyorlardı:

— İlk karını neden boşamıştın
Hıdır?..

— Fazla yiyordu. İdare etmedi.

— Peki ikincisini?..

— O da fazla uyuyordu...

— Uykusunun ne zararı vardı sa-
na?..

— Fazla kullanılan yatak ne olur
be, çabuk eskimez mi?..

— İyi amma böyle bekâr yaşırsan
yatağın yarısı yeni kalacak, yarısı
eskiyecek!..

— Hıdır yaş tahtaya basar mı
lan? Geceleri kuruyom çalar saati.
Gece yarısı etti mi zırrr... Hıdır
yatağın öte tarafına geçmeye hazır!

BOZDUR DA VER

— Kızım kapıdaki kim?

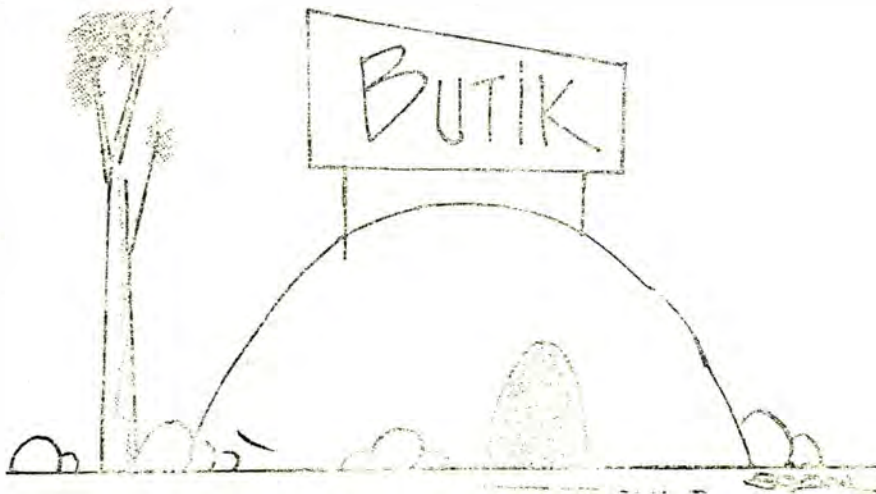
— Dilenci yine.

— Para vermedin mi?..

— Verdim.

— Peki ikinci defa ne diye kapıyı
çalmış?..

— Bütün ikibuçukluk vermiştim,
şimdi de madem hayır edeceksin şu
ikibuçuk lirayı bozdurda öyle ver,
diyor. Birde bozdurayım diye kapı
kapı dolaşmıyayım!..

— Köylü modası yayılıyor —

VEYSEL efendi, yirmibeş yıllık memur... Evden daireye, daireden eve... Alışveriş için — o da arada bir — çarşıya... Haftada iki gün çocuğu çocuğu toplayıp sinemaya... Bütün yaşamı aşağı yukarı böyle geçmişti.

Bu tekdüze yaşama renk katacak birşeyler yapmak istemiyor değildi. Neler kurmamış, neler düşlememişti gençliğinden bu yana. Ucundan ucundan salon yaşantısına bulaşacaktı. «O» kadınla karşılaşacak, büyük aşkı yaşıyacaktı... Kendisini anıyan tek kadın olan O'na şimdiyecek kimseye açmadığı yüreğinin kapılarını açacaktı... Ama her düşündüğünde; «Hele bir culu düzeltelim, o günleri de göreceğiz.» diyerek sonraya bırakmıştı kurdıklarını.

«Eey Veyssel efendi.» dedi kendi kendine. «Bu gidişle kala kala öbür yana kalacak bizim işler. Yaşamının bir bölümünü dilediğin gibi yaşamayı kurarken, bir gününü bile yaşyamadın gideceksin. Oyunbozanlık yok! Bu gece çıkıyoruz er meydana...»

Banyosunu yaptı, tıraşını oldu, güzelce giyindi.

— Ben bu geceyi dışarda geçiriyorum çocuklar, dedi evdekilere. Siz eğlenmenize bakın. Biz birkaç arkadaş sözleştik, buluşacağız.

Çıktı, gitti.

Huriye otuzbeşine basıyordu bu yıl. On yıl önce evlenmiş, altı ay evli kaldıktan sonra boşanmışlardı. Kocasını zengin bir kadınla ilişki kurmuş, allem edip kalem edip boşanmıştı onu. O günlerden bu yana aşk konusundaki eylemi fotoroman okumaktan, magazin dergileri karıştırmaktan öte geçmemişti. Bir o dergilerdeki açılıp saçılmış kadınlara, bir de soyunup aynada kendi endamına bakar. Öyle bir çevrenin kişisi olmadığı için yazgısına inanırdı. Azıcık dikkatli bakıncımanın bile kınandığı bir çevreydi kendi çevresi.

«Benim de canım var, ben de insanım...» dedi. Evdekilere birşeyler uydurup, ayrılacak; eğlence yerlerinin yoğun olduğu kesime gidip, bu geceyi dilediği gibi yaşıyacaktı. Yaşamında, bir gün olsun, onun da ge-

ce yaşantısı olmalıydı. «Taktı takıştırdı, sürdü sürüşdürdü...»

«İşte bunun gibi bir kadın olmalı ki...» dedi Veyssel Efendi. «Çocukla oynasın gülmeye olacak değiliz ya bu yaştan sonra. Ah, şu kadın olmasa... Ama olmaz ki... Duruşuna bak; kapıdan kıra çıkmamış

NASIL DÜŞTÜYSE ÖYLE ÇIK!
Derleyen: K. AKINCI

le kızı dersin. Gezinerek birini buluyor besbelli.»

«Edersem, şu adam gibi biriyle arkadaşlık etmeliyim» dedi Huriye. «Ağırbaşlı, olgun, efendi... Filimlerdeki gibi bıçkınların, ıpsızların itip kaktığı, horladığı biri olmak istemem doğrusu. Ne olurdu bir beklediği falan olmasa da, onunla arkadaşlık etseydim... Çok da çekingen görünüyor. Ne bilsin adamcağız? Beni kendisine yolunacak kaz gözüyle bakan biri sanır. Şöyle yaklaşalım bakalım da...»

Gece kulübüne güle şakalaşa girdiler. İkisi de durumdan olabildiği kadar hoşnuttular.

Bir masa bulup diz dize oturdular. İçkiler geldi. Boşuna geçmiş saydıkları buca yılın acısını çıkarıncasına içiyor, fazla ilgiyi çekmeyecek öl-

çüde kakkahalar atıyor, el şakalları yapıyorlardı. Huriye kıvrılanan striptizciyi göstererek:

— Sen bir de beni göreceksin ki Veyssel'ciğim.. dedi.

Gözümde canlandırıyorum zaten dedi Veyssel efendi.

Birkaç saat sonra dilleri do-

laşmağa başla-

altına almıştı Huriye'yi Sendeleye sendeleye koşuyor, bir yandan da etekliğinin fermuarını sökmeğe çalışıyordu. Veyssel efendi onun atıklarını toplamaktan cayıp ardından yürüdü hızlı hızlı. Etekliği de çıkarılmıştı Huriye!.. Yürüyor, şarkı söylüyor, dansediyor, üstündekileri yolun orasına burasına savurup atıyordu. Sonunda anadan doğma, babadan olma kalmıştı. Soluk soluğa yetiştirdi arkasından Veyssel efendi. Yetiştirdi ama bu arada kadın bitkin düşmüş, sırtüstü uzanıp sızmıştı. Bu kadınla yolculuğu bu biçimde sürdüremezdi artık. Yitip gitmekten başka çıkar yolu yoktu... Kadını da böyle büsbütün ırdan bırakamazdı.. Ortecek birşeyler bakındı, göremedi kadının döküp saçtıkları çok uzaklarda kalmışlardı. Sonunda kararını verdi: Başından silindiri şapkasını çıkardı, kadının en görünmemesi gereken yerine örttü, yürüdü gitti...

Birisi geliyordu yalpalaya yalpalaya, duvarlara tutuna tutuna. Adı Veyssel değildi ama bir başka Veyssel efendiydi o da. Felekten bir gece de biz çalım, demiş; sağlama bulmuştu kafayı. İyilik yapmayı çok seven bir adamdı. Kaç kavgayı ayırdığının, kaç arızalanmış arabayı ittiğinin, kaç leke ilacı satıcısına modelik ettiğinin sayısı belli değildi. Ne durumda olursa olsun gözüne dört açar, iyilikte bulunabileceği bir durum yakalamağa çalışırdı.

İşte az ilerde kuşkuyla bir durum vardı!.. Yaklaştı, dikkatle baktı. Üstteki karaltı bir silindir şapka idi. Görünüm, tüm iyilik duygularını depreştirmişti. Nasıl bir yardımda bulunabilirdi acaba?.. Eğildi, ellerini yere koyarak dörtayak oldu. Başını yan çevirip biraz daha yere yaklaştırdı. Gözlerini kısarak şapka'nın altındaki görmeğe çalıştı. Bir sonuç alamamış olacak; emekliyerek öbür yana dolandı, oradan baktı: 'İhl!... Bacakların uzandığı yöne geçti, gitti baştan baktı... Dizleriyle dirsekleri acımağa başlamıştı artık. Düşmeğe çalışarak, özenle doğruldu. Bir süre sıkıntıyla yüzünü çarpıtıp başını kaşıdıktan sonra çaresizlik içinde boynunu büküp kollarını iki yana açtı:

— Valla benim bu işe aklım ermedi. Nasıl düştüysen öyle çık kardeşim.. dedi.

Ardına baka baka uzaklaştı.

Derleyen: K. AKINCI

Yazısız

— Sevgilim, koklanacak başka çiçekler de var!...

Â MİN

İkinci Dünya savaşında, Nazi Almanyasında S.S. Subayları bir eve baskın yapmışlar. Operasyon sırasında bir Papağanın: — Kahrolsun Hitler, diye konuştuğunu duyunca ev sahibi ihtiyarı bir hayli sıkıştırıp tartakladıktan sonra: — Bana bak moruk, Demişler. Sana üç gün mühllet veriyoruz... Şayet üç gün sonra bu kuş'a — Yaşasın Hitler, demeyi öğretilmezsen, kendini «Temerküz Kampı»nda bulursun.

Adamcağız İki gün kan-ter içinde kalmış ama Papağan bildiğinden başka şey söyleyemiyormuş. Hemen gidip dostu Papaza anlatmış durumu. İyi kâlppli Rahip Kilisenin Papağanını vermiş ve: — Al, demiş, götür bunu. İstediklerini öğretemezsin ama hiç değilse «Kahrolsun Hitler» demeyi bilmez.

İhtiyarcık denileni yapmış, kendi kuşunu da götürüp Kiliseye bırakmış.

İhtiyarcık denileni yapmış, kendi kuşunu da götürüp Kiliseye bırakmış.

Üçüncü günün sonunda S.S. ler hışımila gelip Papağanın karışına geçip hep birlikte şöyle bağırırmışlar: — Kahrolsun Hitler. Bizimki ise alışkanlığın tesiriyle gözleri yarı kapalı cevap vermiş:

— Tanrı dualarınızı kabul etsin evlâtlarım...
Vedat UYANIK
Oto Garaj Müdürlüğü/ANTALYA

YAZLIK

Çiçekler tiril tiril, buram buram.
Böcekler kumıl kumıl,
Anlar vızıl vızıl;
Kuşlar, kelebekler
Cıvı cıvı...
Mevsim yaz
Her şey güzel
Her şey hoş.
Ama:
Benim gözüm
Ne kuşunda, ne kelebeğinde
Ne arısında ne peteğinde.
Aklim fikrim,
Sekreterin
Süper mini eteğinde...

Kenan DUMAN
Ziraat Teknisyeni
GEYVE/SAKARYA

M. Cemal Arıç —Barış Apt. Kat: 4
Trabzon Caddesi/K. MARAŞ

Saç ilacı

Dazlak biri eczaneden içeri girerek bir saç uzatma ilacı istedi. Eczacı sordu:

— Hayhay efendim verelim. Ama şişe büyük mü olsun, küçük mü?

(Adam biraz düşündü ve cevap verdi:

— Vallah, ben uzun saçlardan hoşlanmam küçük şişe olsun.

Selâmet SARAÇ

Kumluk Mah. Dörtüol Ortak
Avukat Bürosu üstü
Boyabat/SINOP

CÜZDAN

Adam geç vakit evine dönerken biri yaklaştı.

— Afedersiniz beyefendi, boks bilirmisiniz?..

— Hayır.

— Ya silâh falan taşırmısınız?

— Asla.

— O halde Lütfen cüzdanınızı verirmisiniz.

Erdal GÖNÜL

Fezullah Cad. Arzum
Apt. 48/14 — K. Maltepe
İSTANBUL

Yazısız

Faruk KAPÇAK
Kar Palas Otel Necatibey Cad.
Beyazıt Sok. 36/İst./KARAKÖY

ANAFORCULUĞA PAYDOS

Şarkta önemli mevkii olan bir zatın tekaüt olmuş yine eski günlerdeki alışkanlığıyla köyün konuk odasındaki muhtara seslenmiş,

— Rakıyı aç ağa, yanına tavuğu kes ağa, buz gibi memba suyundan içtikten sonra kuş tüylü döşeği ser ağa der.

Hazırcevap Muhtar şu cevabı verir.

— Rakı istersen gît tekele
Tavuk istersen Allah vere
Susadıysan işte dere
Yatacaksan dön geldiğin yere.

Yılmaz KOCABALİ
Tariş İSTANBUL/ŞUBESİ

Konserde

Bir konserde müzisyen epey çaldıktan sonra parça nihayetlendi diye dinleyicilerin çoğu alkışlayıp ayağa kalktılar.

Lâkin Müzisyen onlara oturmalarını rica ederek:

— Bitirdiğim kısım henüz akort bölümü idi: demesin mi?

B. — Işık Ekin Sokak No. 54/4
Yeşilyurt/İSTANBUL

GRİP KORKUSU

Henüz hiç televizyon seyretmemiş ihtiyar Veli Ağa köyden şehirdeki akrabalarını ziyarete gelmişti.

Akşam birlikte televizyon seyrediyorduk. Komser Kolombo dizi filmi başladı.

Kolombo müthiş nezle olduğunu söylüyor ve durmadan hapşırıyordu.

Veli Ağa yüzünü astı ve başladı yerinde kıpırdanmağa.

Kolombo bir daha, bir daha... Hapşırıncı Veli Ağa kalktı... Veli Ağa «nereye?» diye sorduğumuzda.

— «Baksanıza, dedi pis adam durmadan insanın yüzüne, hapşırıyor. Zaten rahatsızım gripten yeni kalktım. doktor griplilerden uzak durmamı söyledi...»

Ve odayı terk edip gitti.

Ali TUNA

Emekli Öğretmen Ordu Cad, 318 — A./ERZİNCAN

NİCE YILLARA

Kimya dersindeydik. Sınıfa nöbetçi öğrenci gelerek:

— Hocam, sınıf başkanı Yazman çağırıyor, dedi.

Kimya hocamız Fosur Osman nöbetçi öğrenciyi şöyle bir süzdükten sonra:

— Hih... «Yazman» mış... Yazman ney be? Sen şuna kâtip de sene, dedi.

Nöbetçi öğrenci hocaya kızdığınan:

— Yazman çağırıyor hocam, dedi inatla.

Fosur Osman:

— Aman Allahım. Bir yaşma daha bastım, dedi.

Nöbetçi öğrenci altta kalmaya rak:

— Yeni yaşınız kutlu olsun... Nice yıllara, deyince sınıftaki bizleri bir kahkaha aldı.

M. Cemal ARIÇ

Barış Apt. Kat: 4 Daire: 13
Trabzon Cad. /K. MARAŞ

ÜÇ SİLÂHŞÖRLER

Bir Sosyal Bilgiler dersiydi. Hocamız anlatılan, bir konudan sonra konudaki özdeşlerin açıklanmasına geçti. 1.2.3. özdeşlerden sonra sıra 4. ve son öz. yiş gelmişti. Hocamız «Hepimiz, birimiz, birimiz, hepimiz» özdeyişi size ne anlatmak istiyor dedi. Sınıf hep bir ağızdan:

Üç silâhşörleri, anlatmak istiyor hocam diye cevap verdi.

Mustafa ÖZYEMİŞEN

Çıksorut Mahallesi Kuşçu Dağı
Sokağı No: 2/GAZİANTEP

SAYDAMLIK

İlkokulun son sınıfındayız. Sene sonu yaklaştı ve zayıf olanları kurtarma sözlüsü yapıyordu. Tahtada yaramaz Acar vardı.

— Saydamlığı anlat yavrum.

Acar hiçbirşey bilmediğinden sesini çıkaramadı. Öğretmenimiz bir açıklamada bulundu.

— Bir taraftan baktığın zaman diğer taraf görünür.

Acar hiç tereddüde varmadan cevabı yaptırdı.

— Anahtar deliği...

Mustafa OTURAKÇIOĞLU
Bastancı mahal. Yazıcı
Cad. 12 / GAZİANTEP

Haşmet CİHAN/KIRKLARELİ

TURİSTLER

Yıldırım ve Çizer
Ahmet Altınbaşoğlu

Sevgili Akbabacılar,
Bu hafta yeni bir cun-
cunaya başladık. Bu
adı TURİZM olan güya
ülkeye döviz getiren,
ama aslında döviz ye-
rine keriz getiren bir
nesnenin öyküsüdür.
Önce işe çıplak ayak.
İki iki fransızlı ile
girelim. Girelim de ne-
ler olmuş görelim.

Otel Sahibi Faik Turistik
müşterilerini gülyüzle
karşıladı.
Fransızya'nın Seksavradı.
Fingir Dek ile arkadaşı
Baba Fingo odalarına
çekildiler. Otelin geceliği
duman, nargile, hasır dahil
sadece 2,5 kapalıçarşı
doları idi.
Not: KAPALIÇARŞI DOLARI
Bize ait bir mangindir.
Alış-satış fiatı domates
borsasına uygundur.

İLERİ VE ZENGİN
Ayrıpadan
GERİ kalmış Tür.
kiyeye baş iş.
kembelerini
doldurmak için
gelen bu zibi-
diler bir gari.
banın kendileri.
ie yaklaşma.
sını fırsat
bildiler.

Yozyürek'in Yeni Serüvenleri

SULHI DÖLEK

Yozyürek ve akıllı eşek

İNSAN bugünlerde hayvan görmek isterse, sur dışındaki hayvan pazarına gitmeli. Ortalıkta hayvan görmek büyük bir sorun oldu. Eskiden sütü beygirleri vardı, saka eşekleri vardı, oyuncu ayılar vardı. Şimdi kalmadı. Belki tebdil geziyorlar.

«Herkes bir araba alıyor,» dedi Yozyürek. «Ben de gidip kendime bir eşek alayım bari.»

Bir eşeğin bir arabaya üstün gelen yanları yok değil. Yerli yapı, her şeyden önce. Parçaları ucuz ve bol. Boyası çizilmez, tekerlekleri çalınmaz. Eskiince atılmaz, kiloyla satılır.

Yozyürek dolaşp dururken bir eşeğe çarptı.

«Önüne baksana,» dedi eşek. «Özür dilerim,» dedi Yozyürek, «görmedim.»

«Ne aradığını sorabilir miyim?» «Kendime bir binek bakıyordum.» «Beni al» dedi eşek. «Güçlüyüm. Gözlerim iyi görür. Genç sayılırım. Üstelik...»

«Biliyorum, biliyorum,» diye sabırsızca kesti Yozyürek. «Üstelik konuşabiliyorsun.»

«Parkına vardın demek? Ama ben bunu söylemeyecektim. Eşeklerin konuşması şaşılacak bir şey değil bugünlerde. Yalnız ben konuşmakla kalmaz, düşünebilirim de. Yani akıllıca konuşurum. Hadi, al beni!»

«Almam,» dedi Yozyürek. «Neden?»

«Eşeginin benden daha akıllı olduğu ortaya çıkarsa rezil olurum.» «Haklısın,» dedi eşek. «Alma. Sahibimin benden akılsız olduğu ortaya çıkarsa ben de eşeklere rezil olurum.»

«O nasıl söz öyle?» dedi alınan Yozyürek. «Ben alçakgönüllülükten öyle söyledim. Yoksa senden on kat daha akıllıyım.»

«Öyle olsun,» diye burun büktü eşek. «Seninle tartışacak değilim. Pascal'ın dediği gibi, insan...»

«Pascal kim?» diye sordu Yozyürek.

«Boşver. Bunlar senin için anlaması zor şeyler nasıl olsa. Sen git

de kendine uygun bir eşek bul. Ben senden daha yakışıklıyım. Daha zenginim. Daha...»

«Daha mı zenginsin?» «Evet. Yarım milyon değerinde bir elmas yüzük yuttum. Midemde duruyor.»

«Seni alıyorum,» dedi Yozyürek. «Karnımı deşmek için mi? Yağma yok. Ben sana uygun bir binek değilim. Senden daha soyluyum. Senden daha güçlüyüm. Her yönden daha üstünüm. Üstelik şeyim de daha büyük.»

«Kulaklarımdan söz etmiyorum elbet.»

«İleri gidiyorsun!» diye uyardı Yozyürek.

«İlerisi gerisi bu. Eğer beni kendine binek olarak alırsan ben mutlu olamam, sen de aşaklık duyğusuna kapılırsın. Yol yakinken dönelim en iyisi. Tanıştığımızı memnun oldum.»

«O kadar kolay değil,» dedi Yozyürek. «Bu iş bir onur sorunu oldu. Sana senden daha üstün olduğumu kanıtlayacağım.» İçinde garip bir duygu vardı. Daha önceden bir eşeğe üstünlüğünü kanıtlamak zorunda kalmamıştı hiç.

«Ben işi başından aşkın bir eşeğim. Lütfen güneşimden çekil ve beni yalnız bırak.»

«Korkuyorsun, değil mi?»

«Ben kimseden korkmam. Hele senden, asla.»

«Cesaretin varsa gelirsın.»

«Paran varsa sahibimle konuş, alayım boyunun ölçüsünü.»

Eşekçi bunu bekliyormuş gibi Yozyürek'in yanbaşında bitiverdi. «Bu güzel hayvanı on dakikadır derin bir ilgi ve beğeni ile süzdüğünü görüyorum bayım. Acaba sizinle karşılıklı bir tecimsel işlemde bulunabilir miyiz?»

«Ha?»

«Beğendin mi bizim eşeği? Alacaksan al, yoksa dehl!»

«Alacağım. Fiyatını söyle.»

«Senin için üçyüze olur.»

«Çok.»

«Öyleyse bir tur atıp, gel, başkasıymış gibi yap. Başkalarına ikil.»

Yozyürek «çık çık çık» yaparak başını iki yana salladı. «Yalnız eşeğin değil, kendin de hastasın sen.»

«Çok rica ederim. İkimiz de eşek gibiyiz.»

«Cebimde bir yüzelli kâğıdım var.»

«Anlaştık. Eşek senindir. Ver parayı, al git.»

Yozyürek parayı verdi. Eşeğin üstüne binmeye kalktı. Eşekçi koluna yapıştı. «Hey, dur! Ne yapıyorsun?»

«Ne yapıyorsa benziyorum?»

«Aynı ediyorsa benziyorsun. Bu eşeğe binilir mi?»

«Ne yapılır bu eşeğe?»

«Bu eşeğe iyi davranılır. Yeleli okşanır, arpası suyu zamanında verilir, el üstünde tutulur.»

«Eşek mi alıyorum, evleniyor muyum?»

«Ah bayım, amacınızın izdivaç olduğunu önceden belirtseydiniz... Bu evsafı uygun merkeplerimiz de var.»

Yozyürek'in sabrı taşı. «Gevezeliği bırak eşekçi başı. Bu hayvanı nasıl götüreceğim buradan?»

«Kolay,» dedi eşekçi. Eşeğe döndü. «Bu bayın peşinden gider misin lütfen?»

Eşek başını salladı. Yozyürek öne düştü. Eşek arkasından yürüdü. Birlikte trafığa karıştılar.

«Benden daha akıllısın ha? Ezilmeden karşıya geç de göreyim eşekliğini.»

«Görürsün,» dedi eşek. Yolum kenarında durup kişnemeye, havayı gıftelemeye başladı. Birkaç araba birbirine geçti, trafik tıkanı. Yozyürek'in kır eşeği salına salına geçti karşıya. Yozyürek de peşinden.

«Şansın varmış. Şimdi ikinci denemeye geldi sıra. Az önce benden daha yakışıklı olduğunu söylemiştin.»

«Öyleyim,» dedi eşek. «Seyret.

«Karşıdan gelen blucinli, kocaman gözlüklü bir genç kadına dümen kırdı. Kalçaların salınması durdu, bakımlı eller eşeğin pis kafasını okşadı.

«Evet,» diye en şirin gülümsemesini takındı Yozyürek.

«Binmek ister miydin?» diye fıslıladı eşek. «Senin bacaklarının arasında bulunmak her eşek için zevktir.»

Blucinli kadın Yozyürek'e döndü. tükürür gibi tısladı dişlerinin arasından: «terbiyesiz!» Yüksek pabuçlarını öfkeyle yere vurarak uzaklaştı.

«İki — sıfır,» dedi eşek. «Şimdi ne var sırada?»

«Benden daha güçlü olduğunu söylemiştin.»

«Geç onu,» dedi eşek. «Denemesini yapmamıza gerek bile yok. Ben seni sırtımda taşıyabilirim ama, sen beni taşıyamazsın.»

Yozyürek bozguna uğramıştı ama, belli etmedi. «Yine de benim yapabileceğim şeylerin birçoğunu sen yapamazsın.»

«Örneğin?» dedi eşek.

Yozyürek güvenli bir gülümsemeyle yakasının altındaki dikiz iğnesini çıkardı. İpliği çekip yeniden taktı iğneye. «Bunu yap da görelim.»

Eşek hain hain sırıttı. Kırını Yozyürek'e döndü. «Pof» diye bir sesle var gücüyle gıfteleli adamının karnı.

«Sen bunu yap da görelim,» dedi çekip gitmeden önce.

Yozyürek'ten Yozlamalar:

«Eşekliğin de — off! — erdem sayıldığı zamanlar vardır.»

Sulhi DÖLEK

— Türkiye'de yosundan ekmek yapılacak —

Akbaba

Haftalık Siyasal Mizah Mecmuası

SAHİBİ :

Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :

Kadri Yurdatap

Sekreter : Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer :

Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer Caddesi

No: 8-10, Daire: 3, İstanbul

Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi san-

timli 60 lira, iç sayfalar 65 lira.

Fiyatı : 250 ₺,₺

ABONE FİYATLARI : Yurt içi

yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50

TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL.

Altı aylığı 125.— TL.

Deniz ve Kadınlar

BU MAYO BENİ ÇOK RAHATSIZ EDİYOR!

YAZISIZ

ŞUNU KAPATIR MİSİN? KONUŞMALARINIZI DUYMUYORUM GÜRÜLTÜDEN!

deniz ve Kadın

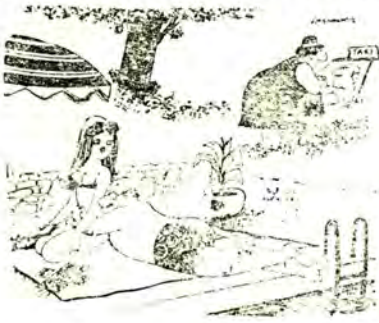
SOR BAKALIM AYOL! YAŞIYOR MU?

NE BAKIYORSUN ÖYLE... AÇIKTA BİR ŞEY Mİ GÖRDÜN?

HAKLISIN KARICIĞIM... ÇOCUK SUYA ALIŞTI. ARTIK SESİ ÇIKMIYORI!

— Dikkatli ol! Falında siyahlar giymiş şişman bir kadının yaklaşmakta olduğunu görüyorum!...

İTİRAF

— Yargıç sordu:
— Siz dâvâciya sersem, budala, ahmak, demişsiniz. Doğru mu?
— Evet, doğru efendim.
— Üstelik eşek demişsiniz.
— Ne yazık ki onu söylemeyi unuttum efendim.

MEMNU MEYVE

İki çocuk konuşuyordu:
— Adem ile Havva cennette ne kadar kaldılar?
— Eylül'e kadar.
— Neden?
— Daha önce elmalar hamdı da..

MARİFETLİ KÖPEK

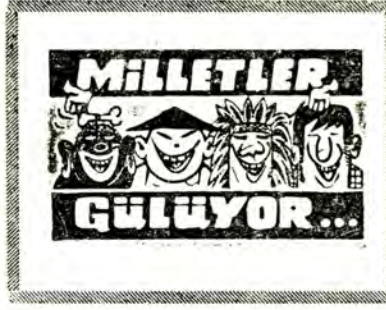
Köpeğin motosiklet kullanıp, sahibinin arkada keyif çattığını gören trafik polisi düdüğünü çaldı. Aracı durdurdu:
— Bu ne demek oluyor, diye bağırdı. Yanılmıyorsam motorunuzu bir köpeğe sürdürüyorsunuz!
— Arkada oturan:
— Evet, dedi benim ehliyetim yok da...
— Polis hızmıştı; bağırdı:
— Anladık kardeşim, ama köpeğin tasması nerede?

KADIN TAKTİĞİ

Otuz yıllık evli erkek, evlenmek üzere olan komşusunun genç oğluna kadınlar hakkında bilgi veriyordu:
— Şunu bilki oğlum, kadınlar erkeklerden bir şey isteyecekleri zaman seslerini alçaltarak konuşurlar.
Genç delikanlı hayretle sordu:
— Neden olacak, istedikleri şeyi elde edemeyince seslerini yükseltmek için tabii!..

— Pardesülerimiz su geçirmez!..

İNATÇI KADIN

Karıyla şiddetli bir kavgadan sonra sokak kapısını hırsla çarparak evden çıktı gitti. Çıkarken kapıyı öyle hızlı kapamıştı ki, antrede asılı duran tablo bile sarsıntıdan yere düşmüştü. Adam da gidiş o gidiş. Tam on yıl evine uğramadı. Ama sonunda döndü. Karısı önce hayretle baktı, sonra sakın bir sesle sordu:
— Neredeydin?
— Sokakta.
— İyi. Oyleyse şu yerdeki tabloyu eski yerine as ve bir daha da kapıyı öyle hızlı kapatma!..

BEKÂR VE ZENGİN

Gaston bulvarda geziniyordu. Adamın biri yanına yaklaşıp, affederseniz, dedi, acaba yüzünüzü nerede görmek fırsatını bulmuştum hatırlıyamadım, siz lütfeder misiniz bunu bana? Gaston bir kaç saniye düşündükten sonra cevap verdi:
— Beni hayretler içinde bıraktığınızı size söylememe izin verin, bayım Zira ben yüzümü hep aynı yerde taşıyım.

HAYIRLI ORTAKLAR

Ölüm döşeğindeydi yanında duran ortağına:
— Sana itiraf edeyim, Kasadan kaybolan paraları ben çalmıştım, karının sevgili de bendim, dedi.
Diğer ortak:
— Üzülmeye dostum, diye cevap verdi. Çünkü zehiri sana verende bendim.

PAHALI METRES

Patron, yanında yatan güzel sekreterine:
— Böyle bir gece için sana verdiğim 500 lirayı nasıl az buluyorsun, dedi. Ama şunu unut, maki bizi rahat bırakması için kocamı da büroda çalıştırıp bir de fazla mesai ödüyorum!..

— Dondurma sizin olsun ben kendime bir tane daha alırım.

— Ağabeyin müthiş doğrusu, bize hep güzel şeyler gösteriyor.

KORKAĞIN SİLÂHI

Marius Olive'e büyük bir hiddet içinde rastladı sokakta.
— Neyin var, ne oluyorsun? diye sordu.
— Sorma, dedi Olive, itin yalancının biriyim mi? ben de onu arkadaş sanmıştım. Aleyhinde bulunmuş... Ah, ona düşündüklerimi bir söyleyebilsem!..
— Neden söylemiyorsunuz?
— Neden olacak, telefonu yok.

PAHALI DOKTOR

— Kendi kendinizi tedavi edebilirken, nasıl oluyorda konsültasyon için beni çağırıyorsunuz? diye sordu.
— Profesör gülümsedi:
— Böyle düşünmeyiniz, Ben sizden çok daha pahalıyım.

PAHALILIK

İki musevi karşılaştılar. Biri çok üzgündü. Diğerleri sordu:
— Neyin var dostum?
— Sorma, bu pahalılık berbat... Benzin fiyatları yine fırladı.
— Otomobilin mi var?
— Hayır yok. Ama yeni bir çakmak almıştım.

ŞEKER

Öğretmen çocuklara şeker hakkında bir yazı yazmalarını söyledi. Bir çocuk kâğıdına şu satırları yazdı: (Şeker, kahvenin içine konulmadığı zaman onun tadını berbat bir hale getiren beyaz bir şeydir.)

NEREDE GÖRMÜŞ

Monden bir davette, sofradayken, bir kadına hizmetçi usulca ufak bir kâğıt verdi. Kadının yanında gözlükleri yoktu. Açtığı kâğıdı okuyamadı, solunda oturan zat'a uzatarak:
— Şunu okur musunuz lütfen,
— Memnuniyetle madam!.. Ve onu yüksek sesle okudu:
— «Sevgili Sophie, solunda oturan bekâr erkeklerle boşuna uğraşıp durma. Ama sağında oturan erkeğe diyeceğim yok. Zira o hem bekâr, hemde diğerinden çok daha zengindir!..»

YAZISIZ

— Çekiniyorum... Kendimi sizin kollarınız arasına mı, yoksa suya mı atayım bilmiyorum ki!..

..bankada kaldığı sürece
faiz alıyor, artıyor param...

..istediğim anda da
geri çekebiliyorum.

200000 lira da

ev kredisi

..15 yılda da ödeyeceğim.

..e..eh daha iyisi
can sağlığı...

**TÜRKİYE
EMLAK KREDİ
BANKASI**

(Basın: 60227 — A. 20373 — 53)

Akbaba

